

ՏԱՍՆ ԵՒ ԻՆՆԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ՄՇԱԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի, կես տարեկանը 6 ռուբլի:
Առանձին համարները 7 կոպեկով:

Թիֆլիսում գրվում են միմյան խմբագրատան մէջ:

Մեր հասցեն. Тифлисъ. Редакция «Мшакъ».
կամ Tiflis, Rédaction «Mschak».

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և տօն օրերէն):

Յայտարարութիւնը ընդունւում է ամեն լեզուով:

Յայտարարութիւնների համար վճարում են
խաւքանչիւր բառին 2 կոպեկ:

ՆԵՐՎԱՅ 1891 ԹԻԱԿԱՆԻՆ

“ՄՇԱԿ” ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԼՐԱԿԻՐ

Հայտարարվում է Թիֆլիսում, նոյն ղրդով և նոյն պրոգրամայով: Մեր կը տոմարը սեփա
կան ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ:
«ՄՇԱԿ» տարեկան գինը 10 ռուբլի է, տարին և մէկ ամսականը՝ 9 ռուբլի, վեց ամսականը՝ 6 ռուբլի:
Գրվել «ՄՇԱԿ» կարելի է ԽՍՐԱԳՐԱՍԱՆԸ (Բարձրակարգ և Բարձրակարգ փողոցների անկիւ-
նում, Թամաշեւիկի տանը):
Կայտարարութեան ուղիւ քաղաքներից «ՄՇԱԿ» գրվելու համար պէտք է ղրմել հետևեալ հա-
ցելով. ТИФЛИСЪ, Редакция газеты «МШАКЪ», իսկ արտասահմանից. Tiflis, Rédaction du jour-
nal arménien «MSCHAK»:
Յայտարարութիւններ ընդունւում են թէ հայերէն, թէ ռուսերէն և թէ օտար լեզուներով:
բառին վճարվում է 2 կոպեկ:
«Մշակ» առաջին երեսի վրա մասնաւոր յայտարարութիւններ չեն տպագրւում, այլ տպա-
գրւում են միմյան լրագիրների յայտարարութիւնները, մասնացոյցները և պաշտօնական հաստա-
տութիւնների յայտարարութիւնները, որոնց համար կրկնակի է վճարվում: Մասնացոյցակի տպագրւել
առաջին երեսի վրա արժէ 4 ռուբլի, իսկ չորսրորդ երեսի վրա՝ 2 ռուբլի:
Խմբագիր-հրատարակող ԳՐԻԳՈՐ ԱՐՄԻՆԻՆ

ՆԵՐՎԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՍԱԿ ԳՐԻՄԻՆ

Մարտի 22-ին

Ներկայումս ամբողջ աշխարհը է ներկայացնում
մարդու աչքերին դաւաճիւ ժողովրդի անսխա-
կան դրութիւնը: Եւ ամենայն իրաւամբ կարելի
է ասել, որ ճշմարտ է, երբ խոր կերպով մտնու-
նք դիւղացու ներքին հոգեկան աշխարհը, դուր
նրանում ոչինչ չէր գտնուում, բացի դաւաճութիւ-
նից, որ միտքի շատերը տեսնել են և գիտեն:

Բաւական չէ, որ շատ դիւղերում տիրապե-
տում են վարակիչ հիւանդութիւններ, որոնք
կանու են մինչև 500 զեռաւան մահուկներ,
անա միւս կողմից անապիւս մտանդ է սպառնում
մի ուրիշ շարքը—մի օր Եւրոպայի, որը հենց այժմ էլ
դուրս է եկել անապիւս քանակութեամբ, սկսած Մեղ-
րից մինչև Զիւրաբյէի սահմանադրուելը, Արաբսի
ուղղութեամբ: Անձամբ տաթիկ ներ ունեցել տեսնե-
լու հաղարար մարդկանց, թէ փոքր, թէ մեծ, արե-
գակի կիզիչ հաւաքութիւնների տակ դրւինքը բարձ-
րաժ, շատերը ոտաբերել, շատերը մերկ (զիւստո-
րապէս թուրքերն են) անպաւանները զգած ուսե-
րը, քանդում են հողը՝ մարեթի սերմ որոնելու:
Շատերը, որոնք ընտանիքում միակ աշխարհող
ձեռք են, թողած իրանց երկրագործական պարապ-
մունքը, հազար ու մի տեսակ հոգսերը, ուրա-
խութեամբ դնացել են մարեթի սերմ հաւաքելու,
որպէս զի աղաւթին այդ վնասակար կենդանի-
ներից:

Մեղրի բաժնի III և IV պոլիցիական մասն-
ւորում մինչև 6000 պուղ սերմ էին հաւաքել: Պ.
գաւառապետը մարտի 9-ին դնացել էր անձամբ
ներկայ լինելու, թէ ինչպէս են սերմերը փչաց-
նում խոզանան և Աղարա գիւղերում, պ. գաւառա-
պետը հրամայեց, որ փոս փորեն մինչև 3—4
սաժէն լայնութեամբ և երկարութեամբ: Սերմերը
ածեցին փոսի մէջ և ծածկեցին հողով: Աղարա
գիւղում, որտեղ հաւաքել էին սերմը մի տան
մէջ, սերմը փակել էր և դարչանոտութիւնից շա-
տերը հիւանդացել էին: Հաշիւներից երևում է,
որ մի պուղ սերմից կարող է դուրս գալ մի-

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Ապօրինական մահուկները որդեգրելու մասին
նոր օրէնքը.—ՆԵՐՎԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Նամակ Գո-
րիսից. Նամակ կաղաւթանից. Նամակ խմբագրի-
նէրէն լուրեր.—ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Պարսկա-
հայերի բարոյական վիճակը. Արտաքին լուրեր.—
ԽԱՆԻ ԼՈՒՐԵՐ.—ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ.—ՏԵՂԵԿԱՅՈՑՈՑ-
ՅԱՅԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ.—ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. ԶԷԼԷՐ:

ԱՊՐԻԼԻՆԵՐԻ ՄԱՆՈՒԿՆԵՐԸ ՈՐԴԵՐԵՐԵՐԸ
ՄԱՍԻՆ ՆՈՐ ՕՐԵՆԻՐԸ

«Մշակ» № 40-ի առաջնորդող յօդու-
ածում խօսելով ապօրինական մահուկները
որդեգրելու մասին նոր հրատարակած օր-
նագրի վերաբերմամբ մենք ասեցինք, որ այդ
նոր օրինագիծը, հիմնվելով արդարութեան և
մարդասիրութեան գաղափարի վրա, մի մեծ
քայլ է անում դէպի առաջ՝ ապօրինական
երկնակի բաղադրանքական իրաւունքի
մասնաւոր գործում:

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ԶԷԼԷՐ

Այդ միջոցին էր, որ հարկահաւաքի ձեռքը
թողնելով, հարքած ջէլերը ցատկեց դէպի օդայի
դուր, հրեց, բաց արաւ, գլուխը դուրս պարզեց
և որոտնդոտ խապտո ձայնով գոչեց.

—Չայլիք...

Այդ ձայնը ընդհատեց Ռփիօ խօսքը, իսկ վեր
թռցեց թէհնային և միւսներին:

—Քէհնա, գոռաց նորից ջէլերը այնպիսի ձայ-
նով, որ քնած մահուկները զարթնեցին, թառած
հաւերը կշկռացին, իսկ շունը ախօռի մէջ հաջեց:

—Քէհնա... չայլիք, չուտ... չայլիք բերել տուր:

Քէհնան ցատկեց առաջ և ուղղւում էր սաքիւրից
ցած վազել դէպի հարկահաւաք, բայց Ռփիօն ա-
նգարութեամբ բռնեց նրա թևից և հեղինակա-
նապէս պատասխանեց ջէլերի խօսքերին.

—Այո, աստուծի անձրեւից, չայլիք չայլիք
փախչի:

Ջէլերը որչափ որ հարքած էր, այնու ամենայ-
նիս զգաց, որ խօսողը թէհնան չէր. դարձեցած
կանգ առաւ, յենեց դրան և տոնեց.

—Այդ ո՞վ է խօսողը, թէհնա:

Քէհնան նորից ուղեց ցած վազել, բայց Ռփիօն
ունգարութեամբ բռնեց նրան և խնդ-
րեցնելով իր մեծ դէմքը ազատ լոյսի մէջ, ասեց.

—Այդ մի մարդ է, ջէլեր է փչեցնող, մի մարդ

Մենք նոյնը կրկնում ենք և այժմ: Սա-
կայն մայրաքաղաքի լրագիրներից աւելի
մօտիկ կերպով ծանօթանալով նոր օրինա-
գրի հետ, մենք ստիպված ենք խօստովան-
վել, որ վերջիշեալ օրինագրի մէջ, բացի
մեր նախընթաց յօդուածում մասնացոյց
տրած մի քանի անյարմարութիւններից,
չենք կարող այսօր մասնացոյց չանել այդ
օրինագրի և մի այլ բուն գործնական ան-
յարմարութեան վրա:

Հարցը դրա մէջն է, որ նոր օրինագիծը,
չը նայելով որ թոյլ է տալիս ամուսնու-
թիւնից դուրս ապրող մարդուն և կնոջ
որդեգրել իրանց ապօրինական զաւակին
իրար մէջ օրինական պատկի արարողութիւ-
նը կատարելով, բայց դարձեալ նայում է
ամուսնութիւնից դուրս կնակցելու դործ-
ութեան վրա, որպէս մի քրէական յան-
ցանքի վրա, որն ենթարկվում է պատժա-
կան օրէնսդրութեան 994 յօդուածին:

Դրանից ի՞նչ է հետևում: Այո, որ պատ-
ժական օրէնքի վերջիշեալ յօդուածի դու-
րսագրութեան հետեւեցներին ենթարկվե-

է, որ ձեռք ասում է թէ Աղջամիւրը չալիքի
չունի և ունենալ էլ այս անձրեւին ոչ ոք չի գալ:

—Քէհնա, որոտաց ջէլերը—մրտեղ է թէհնան:

—Սպասիր, մէջ մտաւ հարկահաւաքը, որը կար-
դացել էր երեքալով մօտեանալ ջէլերին և բռնել
նրա թևիցը—սպասիր, յարեց նա ուժգնութեամբ
հրելով ջէլերին—նախ և առաջ օղիւ չիլը պիտի
լցնել, դատարկվել է:

—Ա, գոչեց Ռփիօն բարկացալ և կտրելու
չափ սեղմելով թէհնայի թևը—դուք օղի էլ եք
դռնել սրանց համար և այստեղ միւսիւմաններ
կան, որոնք դաւաճութեամբ տան մէջ զբաղված են
պիղծ արեւնդութեամբ...

—Ո՞վ է այդ անօրէնը, ոտքը առաջ ձգեց ջէ-
լերը և ի՞նչ սրաւը—ո՞վ է, որ համարձակւում է
միւր հետ խօսել:

Քէհնան տեսաւ որ բանը վատ էր լինելու,
հիշ գործնելով կարողացաւ աղաւթի իր թևը, վա-
ղեց դէպի ցած, վախժիւնելով մօտ գնաց ջէլերին
և խոսարձութեամբ ասեց.

—Ապա... Աստուծաւ սիրուն, հանդարտեցէր,
ձեռք հրամանները կը կատարվեն:

—Այդպէս, հանդարտվեց ջէլերը և ետ դարձաւ
դէպի օդան—չուտ չալիքի և օղի, իսկ անու-
տեան մենք կը տեսնենք թէ ձեռքից միւր էր այն
լիւր խօսքեր խօսողը, այժմ ևս վազել ինչ թէքով
եմ. իսկ էլ ցուց... օ, եւ նրա կաշին պիտի ջեր-
թեմ...

Եւ ներս մտաւ օդան, անջեց դէպի ներս
հրելով հարկահաւաքին:

Երբ դուրս պիտի փակել, կիտովին ետ դար-
ձաւ դէպի թէհնան և ասեց խառնութեամբ.

լու երկիւղը՝ նոյն իսկ արեւը կը լինի ծը-
նողների համար իրանց ապօրինական զա-
ւակներին որդեգրելու ցանկութեամբ կատա-
րելու:

Նոր օրինագրի հիման վրա, ծնողները
ամուսնանալով կարող են որդեգրել իրանց
ապօրինական մահուկին, բայց երբ ամուս-
նանալուց յետոյ նոյն ծնողները, նախ քան
իրանց մահուկին որդեգրելու դատարանու-
թեան կատարելով, պարտաւորված կը լի-
նեն այդ իրանց զիտաւորութեան մասին
զատարանին մի խնդրք ներկայացնել—
նոյն իսկ այն իրողութիւնը որ նրանք ա-
պօրինի զաւակ են ունեցել ենթարկել կը
տայ նրանց քրէական դատաստանին, պատ-
ժական օրէնքի 994 յօդուածի դրոյթութեամբ:
Այդպիսով ապօրինական երեխային որդե-
գրելու մասին խնդրք ներկայացնելով ա-
մուսնանալու նոյն իսկ այդ օրինական քայլն
անելով ինքնաբերաբար խոստովանվում են,
թէ ապօրինի կերպով այսքան տարի կե-
նակցել են, քանի որ զաւակ են ունեցել:
Իսկ զրանով նրանք ենթարկվում են պատ-
ժական օրէնքի 994 յօդուածին: Ուրեմն
ցանկանալով բարի գործ անել ուղղել ի-
րանց անցեալ սխալը, մի և նոյն ժամանակ
անօրինական, իրաւաւորելի, և աղանդունից
զրկված մահուկին օրինականացնել—այդպի-
սով և առաջ, ենթարկվելու է քրէական
պատժին և ապա միայն ստանալու է իր
զաւակներին որդեգրելու իրաւունքը:

Թէ և պատժական օրէնքի վերջիշեալ
յօդուածի հիման վրա տրվող պատժը
ուրիշ բան չէ, եթէ ոչ դատապարտումը ե-
կեղեցական ապաշխարութեան, սակայն նոյն
իսկ դատաստանական պրօցէսի դուրս,
զատարարութիւնը կարող է արեւը լինել
շատերի համար իրանց բարձր դիտաւորու-
թեան կատարելու, կարող է կենակցող ա-
մուսնանալից շատերին, որոնք արտով կու-
զենային որդեգրել իրանց ապօրինական
զաւակներին, յետ կանգնեցնել իրանց մար-
դասէր և բարձր դիտաւորութիւնից:

Գ. Ա.

—Սերգօ քէհնա, ներս արի, քեզ հետ գործ
ունեն:

Քէհնան մտաւ ներս. ջէլերը դնաց դէպի օ-
թոցը, նստեց նրա վրա, թողեց որ հարկահաւաք
ընկնի կողքին և դաւանալով դէպի Սերգօն, որը
ձեռքերը կուրծքին դրած սպասում էր, ասեց
խառնութեամբ.

—Հիմա... Սերգօ քէհնա, դու կարծում ես որ
Մուստաֆան այնքան հարքած էր, որ ոչինչ չի-
մացաւ:

—Քէհնան գոռացնելով և կմկմաց:

—Ի՞նչ, աղա:

—Ի՞նչ, դեռաւոր, ես քեզ ցոյց կը տամ
չինչ... դու համարձակվում ես թողնել, որ այն
ըմտտ մօլայի որդին ծաղիկ ինձ, դու համար-
ձակվում ես միւսիւմաններին իմաց տալ, որ
մենք այստեղ զբաղված ենք արեւելւած խմելի-
գործածելով:

—Վա՛հ... մէջ մտաւ հարկահաւաք ցատկելով
տեղից և մօտենալով Քէհնային—դու այդ արեւ
ես, դեռաւոր... ես ինչե՞ր...

Բարձրացրեց ձեռքը և մի քայլ արեց դէպի
գոռալովով ու լեղապատառ եղած զոլացող
հայկին որը աւելի ևս կծկվեց. բայց ջէլե-
րը շտապով բռնեց հարկահաւաքի բարձրացած
ձեռքը:

—Հանդարտ կաց, խեղդիւն է փչեցնող, տեսց նա
հրելով և ձգելով հարկահաւաքին դէպի օթոցը—այս
դեռաւորի հետ ես պիտի գործ տեսնեմ... մօտ
եկ, թէհնա...

Քէհնան վախժիւնելով մօտեցաւ:
—Լօր, Սերգօ քէհնա, գոչեց խառնութեամբ

ջէլերը—այս բոլորիս կերթաւ և դուրս կանես
տնիցդ այդ լիւր մօլայի լիւր սրդուն, ապա թէ
ոչ, Աստուած գիտէ, խեղդիւն է փչեցնող շատ բար-
կացիւտ է, կը կանչի սուտարներին ու մի ժա-
մից յետոյ տունը զլիւր փրցնել կը տայ...

—Այո, ունայ հարկահաւաք—ես շատ բարկաց-
կաւ եմ և կանես, Աստուած գիտէ, որ կանես...

այ, այս բոլորիս ես կանես... սուտարներ...
ունայ նա կամենալով դէպի դուրս գնալ:

—Սպասիր, սպասիր, բռնեց նրա թևը ջէլերը
—մեղք է Սերգօն, տա էլ մերն է, խեղճ է, տա
ինչ մեղաւոր է որ լիւրը եկել է այստեղ...

նախ, Սերգօն մեղք չունի և նրան պիտի խղ-
ճալ, մեր Սերգօն է...

—Աստուած կեանք տայ, աղա, Աստուած օ-
րերդ երկարացնէ, կմկմաց Քէհնան, որը հարկա-
հաւաքի խօսքերից թիչ մնաց մեռնել:

—Այդպէս ուրեմն, շարունակեց ջէլերը—կեր-
թաւ և նրան դուրս կանես այստեղից, հասկա-
նում ես... և իմ ձին էլ պատրաստել կը տամ:

—Ձին, նորից մէջ մտաւ հարկահաւաք—ինչու,
քրտեղ ես ուղղւում դնայ:

—Բիչ ուղղւում եմ օդ ծծել դաշտերում, ժողաց
ջէլերը, որը կարծես հետզհետէ սկսում էր լրջա-
նալ:

—Սաստիկ անձրեւ է գալիս, աղա, մէջ մտաւ
թէհնան:

—Աւելի լաւ, տեսց, ջէլեր—դուրս անտիկ
ցաւում է, ուղղւում եմ քիչ օդ ծծել:
—Իսկ իմ քունս տանում է, տեսց հարկահաւաք
և պարզեց օթոցի վրա—ես էլ կը քնեմ:
—Լաւ կանես... հա, այդպէս, դարձաւ ջէլերը

լիճն հինգ հարիւր հազար մօրիս. ուրեմն, հնչա է երեւելայեղ թէ հազարաւոր պուղերից քանի հարիւր հազար միլիոններ կարող է դուրս գալ:

Սկզբում ամեն մի տուն պարտաւորվել էր 1—2 պուղ մօրիսի սերմ տալու, բայց յետոյ երբ տեսան դրանով բաւականաւոր չէ կարելի կրկին պահանջել են 1/2 պուղ: Սրանից յետոյ գիւղացիք քիչ կարող են հաւաքել, որովհետեւ մօրիկը, ինչպէս վերը յիշեցի, սկսել է դուրս գալ:

Հինգ մօրիկի երեւումն պէս, պ. գաւառապետը իր բոլոր ծառայողներով դուրս եկաւ զէպի Մեղրիի կողմերը առաջն աւանդու: Յատկապէս դրա համար, պ. նահանգապետի հրամանով, եկել են այստեղ մի քանի աստիճանաւորներ. պ. նահանգապետի հրամանից երևում էր, որ բոլոր գիւղերի ամեն մի անից պէտք է մի մարդ գնայ: Բայց այժմ, ինչպէս տեղեկանում ենք, նահանգապետը աղատել է I և II բաժնի պօլիցիական մասի հոգեւորականներին և աղտակահաններին այդ պարտաւորութիւնից: Ինչպէս ասեցինք, մօրիկի դէմ այժմ աստիճան միջոցներ են առել: Մեր կողմերում կառավարութիւնը հաղում է այդ մասին, բայց մեր հարեան Պարսկաստանի կառավարութիւնը բոլորովին քնած է: Իսկ դրա հետեւեղը ծանր կը լինի և մեզ համար: Եւ յիշաւ, այս կողմերում փչացանաւ են, իսկ այն կողմից պէտք է թռչան մեր սահմանը և կրկին ձու գնեն, լաւ կանցը Պարսկի կառավարութիւնը, եթէ հինգ այժմանից մասածէր այդ մասին: Այսպիսով ոչ ժողովրդի զրուկիւնը անստանկել կարող է լինել:

Գօրիսում աստիճան տարածված են կարմրուկ և ծաղիկ հիւանդութիւնները, տուն չը կայ, որը 5—6 հիւանդ երեխայ չունենայ: Գօրիսի հասկացող ընտանիքները նոյն կերպով են վերաբերվում զէպի հիւանդը, ինչ կերպով ռամիկ ժողովուրդը: Կրկին կեղտաւորութիւն, անտարբերութիւն, կախալ պառանքներն դրանք աւելի հաւասար են ընծայում, քան բժիշկները խորհրդին... մանաւանդ կահաքը, որոնք հասկացող մայրիկ են համարում իրանց:

ՆԱՄԱԿ ԿԱՂՋՈՒՄԻՑ

Ձմեռն անցաւ Ձիւնը դաշտից վերացել է, բայց մօտակա լեռների վրա դեռ ողիտակ սաւանը փռված է: Երկրագործ և այգեգործ ժողովուրդը պատրաստվում է իր աշխատանքներն Անցաւ տարի կաղճանայինները շատ խեղճութիւն քաշեցին, որովհետեւ բերքը մակաւ էր, իսկ այս տարի ամենքն էլ յոյս ունեն առատ բերք ունենալու: Կաղճանը իր չրջակայքում յայտնի է որպէս մրգատուն, ընտիր սահմանը, համակ ծիրանը այստեղից են արտահանվում չրջակայ գիւղերը: Եթէ բերքը այս տարի լաւ լինի, ինչպէս...

Քէհային—դուրս կանաւ այդ լրբին և ձիւ կը պատրաստես... կէս գիշեր կը լինի:

—Կը լինի: ո՞ր յանգիծ ընկր բնաւ բնաւ:

—Իսկ... կանցնիս աստիճանի մօտ էլ և Շէֆըի չափունի կասի, որ ջէլըը հրամայում էր, որ կարող են քնել հանգիստ... հատկացնել, Շէֆըի չափունի կասի:

—Հասկացող, աղա, ասեց քէհայն, որը սկսում էր ուրախանալ տեսնելով թէ ինչպէս էման ազատից ջէլըը բարկութիւնից:

—Հն, շարունակեց ջէլըը—Սերգօ քէհայն, այդ մօլայի որդին ընչ լրբին է երևում, զայնապա չը ստիքես, որքան կարող ես քաղաքավարութեամբ խնդրել որ հեռանայ: Բայց, տես, անպատճառ հեռացնես... և մի մօտանայ—այնպէս արա, որ կօր չը դուրս գայ, քաղաքավարութեամբ վարվիր... գնա:

Քէհայն քաղեց զէպի դուռը:

—Քաղաքավարութեամբ վարվիր այդ անգղամի հետ, կրկին ջէլըը նրա կտից:

—Հրամանը ես, աղա, ասեց քէհայն մօտենալով դրան:

—Ձին չուտով թամբի:

—Հրամանը ես, աղա, ասեց քէհայն և դուռը բաց արա:

—Շէֆըի չափունի ասա, որ հանդատութեամբ քնեն և չուտով, հասկացա՞ր...

—Հասկացա՞ր աղա, ասեց քէհայն և դուրս գնաց:

Սաքուի վրա նստածները լուռ դիտում էին այդ տեսարանը:

պէս որ ընդհանուր յոյսն է, տեղական ազգաբնակչութեան դրութիւնը աւելի բարձր կը լինի և կը դիմանայ այն աւելորդ ծախսերին, որ այս տարի անսպասելի կերպով նրա բերքէն վրա տեղացան:

Պատի ապաշխարութեան օրերն անցնելու վրա են, բայց այս ապաշխարութեան օրերը չը միւլթարեցին ժողովրդին, որովհետեւ տարածված հիւանդութիւնները շատ զոհեր են առնում: Հիւանդութիւնն աւելի տարածված է մանուկների մէջ. բուժուողները, զլլացաւ և այն համարեա համաճարակ են երեխաների մէջ: Տեղիւ երկուս զպրօցում հիւանդութեան պատճառով բացականքի թիւը զգալի է: Անցեալ օրը զպրօցի սանիւրից մէկը զոհ գնաց հիւանդութեան, իսկ մի քանի օր առաջ կրեց իր մահկանացուն երէցփոխան-հոգաբարձուն:

Ջրերը յորդանում են, տեղական ազգաբնակչութեան խմելու ջուրը համարված է ոչ առողջարար, ուստի պ. Ջրար Ջանիդարեան միապետութիւնն ունի իր հաշուով մաքուր աղբիւրի ջուր բերել քաղաք: Գովիլի է պարտի մտադրութիւնը և մենք յոյս ունենք, որ տեղացի հարուստներն էլ կաշակցեն այդ բարի միտքն իրագործելու:

Ընդհանրապէս կաղճանի կլիման դոված է որդէս առողջարար, եթէ ջուրն էլ առողջարար լինի, այն ժամանակ ժողովուրդը բաղաւոր կացութիւն կունենայ:

Վերջացնելով նամակս, չեմ կարող մասնացող չանել հակառակական մի տեղի վրա: Տեղիւ սպանակոնք և աղբ թափելու տեղը շատ մօտիկ են քաղաքին և գտնվում են այդիներ տանող ճանապարհի վրա գերեզմանոցի մօտիկ. այժմ, որ դեռ կատարեալ դարուն չէ, մարդ ստիպված է քիթը բռնած այդ տեղերով անցնել. երբ ամառվայ չաքը կը գայ ինչ կը լինի մի դրութիւնը: Սրա վրա դարձում ենք տեղական վարչութեան և քաղաքային բժշկի ուշադրութիւնը:

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐԻՆ

Բաթում, 7 ապրիլի
Անում եմ հետեւող ստիպված բացատրութիւնը: Պատահական «Մշակի» նախընթաց համարներից միում եմ պատահաբար մէջ, տեղիս եկեղեցապատկան հողի մասին, որը եմ ամած ընդհանուր աշխարհում ընդունված խօսակցութեան օրինակը, այն է. «և ոչ թէ եղբայրացութիւն անի պատիւ անսխալ աւանդակաւ ինքնաշխատանքութեամբ»: Յաւում եմ շատ, որ իսպրեկը զգոհութիւն են յարուցել տեղիս քանի մի մեր յարկէի հայ-կաթոլիկ եղբայրների մէջ, մի անուն թիւրի մացութեամբ, կարծելով որ դրանով մի որ և է վատ միտումն եմ ունեցել պատիւ բարձր անձնաւորութեան զէմ: Բաւ լիցի ինձ: Հաւատացնում եմ մեր յարկէի հայ-կաթոլիկ եղբայրներին, որ

IX

Սերգօ քէհայն, օղակց դուրս գալուց յետոյ, կանգ առաւ թնորի կողքին և մտախոհ ծածրակը քրեց:

Գահանան, Ռդին և միւսները դարձանք՝ դիտում էին նրան:

—Սերգօ, Սերգօ, կանչեց քահանան շուրջով—վեր արի, այդ ինչ եղաւ քեզ:

Սերգօ վեր նայեց, լսեց անշուք մի անկողնի ձգեց Ռդինի վրա, յետոյ սենյակի մի անկողնում խլաղ կանանց և մանուկների վրա դուռաց, որ քնեն և զանազանութեամբ բարձրացաւ զէպի առջին:

Բարձրացաւ, յուսահատ զէպով. նստեց քահանայի մօտ և նորից նայեց Ռդինին:

—Հը, ինչ է եղել, հարցրեց Ռդին բարձր ձայնով—Ինչու ես այդպէս նայում ինձ:

—Կամաց խօսիր, Աստուծոյ սիրուն—ասեց քէհայն—տունց էն էլ կատարել են, որ դու այդպէս յանդուգն խօսքեր ասեցիր:

—Բարկացել եմ, թող զրուեսները անձրին տան, լո... 1) դուքեց Ռդին—ձեզ ինչ կայ վախեալու: օրէնքի առաջ ոչ միւսիւնս կայ, ոչ հայ, ոչ մէջը ունեցող կայ, ոչ էլ անմէջը, օրէնքի առջին ամենքն էլ հասաւոր են, իսկ օրէնքը թող չէ տալիս, որ երկու լրբեր գան տունդ, ձեր ուսն, խմեն, քեզ լեղապատառ անեն, կնդանդ, երեւանները վախեցնեն ու աւելորդ հարկ վերցնելով ստաբը չնչին գնով առնեն ու ծիծաղեն վրայ:

1) Գրդայան մի բացականչութիւն է, որ նշանակում է «այ մարդ» կամ «էջ»:

ես երբեք այդպիսի դիտաւորութիւն չեմ ունեցած պատկառելի պապի անձնաւորութեան դէմ և ոչ էլ ցանկացել եմ երբ և ինչ ստուեր ձգելու մեր, առհասարակ, այլադատան եղբայրների կրօնական ներքին զգացմանց վրա: Ընդհանրապէս, միշտ աշխատող եմ եղած համարաշխուհիւն և ուր գցել մեր ազգակից այլադատաների մէջ՝ որ քրօնի և պատկանէին նրանք:

Մի քանիները չեն հասկացած, որ այդ սովորական գործածվող ոճը երբեք վերադարձնում էր անհիմն չէ ունեցել, իսկ հատկացող դասի անձինք, փոխանակ բացատրելու այդ պարզ թիւրմացութիւնը, ընդհանրապէս իւր են ամէկ վրան: Ինչպէս ցորենի մէջ ուրմի, այնպէս էլ ամեն աղբի մէջ խառնակիչները անպակաս են. սա անհերքելի ճշմարտութիւն է...

Արշ. Ծատուրեանց

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒԿՆՐ

Ջորեքաբլի, ապրիլի 10-ին, Պետերբուրգից վերադարձաւ Թիֆլիս՝ կողմաստն կառավարչապետ, զինեւրալ Շերեմետիւ, իր ամուսնու հետ:

ԳԱՆՁԱԿԻՑ մեզ գրում են հետեւեալը. «Մարտի 16-ին, երկար հիւանդութիւնից յետոյ, վախճանվեց զանձակից ժամագործ Բաղդասար Մէլքոն-միանց: Հանգուցեալ երկուստարու չը նայելով որ իր արհեստից այնքան էլ մեծ օգուտ չունէր, բայց միշտ օգնում էր իր կարողութեան չափ ամեն բարի գործերին: Նա սիրում էր կարգաւ, սիրում էր ուսումը: Նա անզուսկ էր: Մեռնելուց առաջ հանգուցեալն իր սուղ միջոցներից հետեւեալ կտակն արաւ. 1) Ս. Յովնանիս եկեղեցու երկեսու զպրքին նա կապեց 50 ռուբլի 2) Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ եկեղեցու երկեսու զպրքին 50 ռուբլի, 3) «Մարգարիտական ընկերութեան» Գանձակի ճիւղին 25 ռուբլի, և 4) «Մշակ» լրագրի խմբագրութեանը՝ 30 ռուբլի: Երպէս զի այդ փողով երեք տարի շարունակ «Մշակի» համարներն ուղարկվին Գանձակի Ս. Յովնանիս եկեղեցու հոգեւոր զպրքին: Բաժանորդայինը կուղարկվի ամեն տարեկան սկզբում:

Քաղաքում անդադար լուրեր են պատում մեր մի քանի բժիշկները Քաղաքագործութիւնների մասին, որոնք, ինչքան զփուր հատաւալի, այնքան էլ զղուկի են: Այսօրվի լուրերից մինը հըրապարակ է դուրս բերել «Ноб. Ообщ.» լրագրին իր երկկողմ համարում: «Քաղաքագործութեան» հերոսն է՝ բժիշկ Կ—օ: Դրան հրաւիրել են մի խոզ հիւանդ կնոջ մօտ, որը չունէր ոչ ուսումնական, ոչ խմելու զեղ, ոչ երկու տարեկան երեխային կերակրելու մի բաժակ կաթ և ոչ մի կօպէկ փող: Մի քանի բարեխիղա անձինք օգնութիւն են հասցնում սովից տանջվող հիւանդին, հաւաքում են նրա համար մի քանի ռուբլի և հրաւիրում են այդ կ—օ: Դրան հրաւիրել են մի խոզ հիւանդ կնոջ մօտ, որը չունէր ոչ ուսումնական, ոչ խմելու զեղ, ոչ երկու տարեկան երեխային կերակրելու մի բաժակ կաթ և ոչ մի կօպէկ փող: Մի քանի բարեխիղա անձինք օգնութիւն են հասցնում սովից տանջվող հիւանդին, հաւաքում են նրա համար մի քանի ռուբլի և հրաւիրում են այդ կ—օ:

հասկանում էր, լճ, օրէնքն այդ թիւը չէ տալիս:

—Գիտես ինչ կայ Ռդին, մէջ մտաւ քէհայն—հարկանքը շատ բարկացողու մարդ է երևում, օրէնքն չէ հասկանում և քո բարոյները աւելի կատաղեցնում են նրան. թէ ինձ սիրում ես, թէ որ ուղում ես, որ մեր տունը չը քանդեն, վեր կաց դեռ տունը...

—Ա՛ս... ծիծաղեց Ռդին—Երեւի նրանք քեզ հրամայել են, որ ինձ դուրս անես, լա...

—Չէ՛, Ռդին, շտապեց ասել քէհայն—դուրս անել չէ, Աստուած գիտէ, որ չէ բայց բարկացել են, գիտես, անօրէն են, որ ուղեցին, տուն ու տեղս կը քանդեն... արդէն կէս գիշեր էլ է, քնելու ժամանակ է:

—Իսկ, լաւ, ասեց արհամարհան Ռդին—մէկ կողմ թող այդ ձևերը, ես երկուս չեմ հաւանում եմ, որ նրանք քեզ հրամայեցին, որ դուրս անես ինձ, քեզ չունէ, ես չեմ ուղում քեզ լեղապատառ անել և կերթամ, տակնու երթալուց առաջ մի բան պիտի հարցնեմ քեզ:

—Հարցուր, զուրբան, տու բան հարցուր, ասեց քէհայն ուրախացած, որ այդպէս հեշտութեամբ համոզեց քերթին՝ հեռանալու:

—Ուրախացա՞ր, որ հնչա համոզեցիր, ժպտաց Ռդին արհամարհանութեամբ—Քեզ չունէ, ես կերթամ և դու շարունակիլ դրանց ոտները բնիկն...

բայց դու ինձ այն ասա թէ ինչու էր ջէլըը քեզ ասում, որ Շէֆըի չափունի ասես, որ հանդիստ գնաց:

—Ինչպէս թէ չէնչու, դարձաւ քէհայն—դա շատ հասկանալի է, ուղում էր ասել թէ ի-

րում են այդ կ—օ: Բժիշկին, և նա փառաւոր կերպով գրում է բեցեպաներ, կարգադրում է, որ պէտք է հիւանդը լաւ ուտի, շաւ լաւի, լաւ սննեակում ապրի և դուրս գալով վերցնում է քաղցից տանջվող կնոջը նրա վերջին 2 ռուբլին և կառքի վողը... Փաստը ինքն արդէն պերճաւոր է. բա. ցատրութիւններն աւելորդ են:

ՋԱՐԱԹԱԿՑ մեզ գրում են հետեւեալը. «Մեռած գարունն արդէն վաղուց սկսված է. եղանակը կը տաք է և երբեմն էլ չըբ է լինում: Գնորթիւնը նրա իր գարնանային հազուատով է զարդարվում: Դասերը կանաչել են և ծառերը ծաղկել են: Ամսիս 4-ին անձրեւախառն կարկուտ եկաւ և տեղեց քաղաքը ժամ Վերջին օրերս մեր կողմն. ըստ շարունակ անձրեւների հաշիւս: Կենսական միջերեքերը բաւական թանկ են. Նոյնու ցորենի պուղն արժէ 1 ռ. 50 կ., տեղականը՝ 65 կօպէկ. կից մինչև 70 կօպէկ, դարձաւ պուղը՝ 37 կօպէկ, բրինձը՝ 1 ռ. 20 կ., ուլարի մի ֆունտը՝ 10 կ., տաւարները՝ 7 կօպէկ:

Մեզ խնդրում են տպագրել հետեւեալը. «Վարդի, ապրիլի 7-ին, Թիֆլիսի Մէլքանի՝ Ս. Գ. Կ. Կ. եկեղեցում կայացան պատգամաւորների ընտրութիւնները Ներսիսեան զպրքի հոգաբարձական ընտրութեան համար: Ընտրվեցան պ. Բայան, Զուրաբ, Գովաթեղեան և Մանուէլեան: Սա կայն լուծւ ենք, որ ունենք զգոհ լինելով այդ ընտրութիւններից, այժմ թուղթ են մանածում ծխականների մէջ, որպէս զի ստորագրել տան կայացած ընտրութիւնների դէմ բողոքը: Կատարելապէս վաւեր և օրինական համարելով ընտրութիւնները, որոնք կատարվել են 50 հոգի ծխականների ներկայութեամբ և շատ կանօնաւոր կերպով են կատարվել,—չնչը կարծում, որ սրբաբան առաջնորդը մինչև անկաւ համաձայնիլ բողոքները խնդրեն ընդունել, քանի որ այդ ընտրութիւնները օրինական էին: Մեզ ուղարկած այդ նամակի տակ ստորագրել են Ս. Գ. Կ. Կ. եկեղեցու ծխականները:

Պարսկաստանի Թաւրիզ քաղաքից ստացած մի մամուլաւոր նամակից քաղում ենք հետեւեալ տողերը. «Վերջնապէս երկար անտեղեկութիւնից յետոյ Թաւրիզի Լիւթալ թաղի ընթերցարանը յանձնվեց մի խումբ երեսասարկների, որոնք զործի դուրս են անցել: Ցանկանում ենք աղոթութիւն և պրծի յարատեւութիւնս:

Այս օրերս հրատարակվեց Մօսկվայում (Մ. Բար խուգարանայի ապարանում) Ալէքսանդր Կատարեանի «Համառոտեղծութիւններից ժողովածուն: Գիրքը շատ մաքուր է տպված, բաղապատ է 168 երեւից և արժէ 50 կօպէկ:

Ստացանք երկու գրքոյներ. մինը Մօսկվայում

քանք գտնվում են մի հաւատարիմ մարդու տան մէջ և ոչինչ վախ չունեն, ուստի և ստաւրները կարող են հանգստութեամբ քնել:

—Ինչ վախ պիտի ունենային, հարցրեց Ռդին—նրանք չը գիտեն, որ ոչ մի հայ, որ մեռնի էլ ձեռք չի բարձրացնի իրանց նման անիրաւների դէմ:

—Երկուս, երկուս խօսում ես, ժպտաց քահանայն—ո՛ր չի վախնայ, եթէ վրան մի քանի հարկու լիւրա ունենայ:

—Մի քանի հարկու լիւր... ասալութեամբ գոչեցին միւսները:

—Ի հարկէ, ասեց քահանայն—մի մարդ, որ և կել է զիւղերից տաւարների առնելու, այդքան փող կունենայ մօտը:

—Այդ լաւ յիշեցիր ինձ, տեղեկ, խօսեց քէհան—խոյի միտս չէր:

Ասեց և ուղեց բարձրաւոր:

—Որ ես գիտեմ, բունց նրան քահանայն:

—Հարեւ է ու չէ խնամում թէ ինչ է անում պատասխանեց քէհան—ուղում է ման գալու գնալ այս գիշերով:

—Ո՛վ, հարցրեց Ռդին:

—Ձեւքը, ասեց քէհան—հիմա ինձ ասում է որ ձին պատրաստեմ, որովհետեւ ուղում է գնալ զաշտերում քիչ օդ ծծել:

—Այս անձրեւից:

—Հարեւ է, ժպտաց քէհան—ասում էր, որ գլուխը ցաւում է, կերթում ու չեմ թողնի, որ գնայ:

(Կը շարունակվի)

ԶԱՏԿԻ ՏՕՆԵՐԻ ՀԱՄԱՐ

Типографія Канцел. Главн.нач. Гражданск. частью на Бавказѣ. Лорисъ-Меликовская ул., д. наз.